

**Kapsamlı bir Toplumla Çalışma Projesi (Communities that Care) :
Prof. Dr. Richard F. Catalano ile söyleşi**

Bugünkü sosyal hizmet podkastımızın (konusu) çocuklar ve gençler için toplum merkezli müdahale hizmetleridir. Bu konuda [Dr. Richard F. Catalano](#) ile konuştum. Dr. Richard F. Catalano, J.David Hawkins ile birlikte *Communities That Care* programını geliştirdiler ki bu çocukların, gençlerin pozitif davranışlarını geliştirmelerine ve medde kullanımı, suç işleme, ergen hamileliği, okuldan kaçma ve şiddete başvurma gibi problem davranışlarını önlemeye yönelik bir müdahale-planlama sistemidir. Bu cemiyetin ihtiyaçlarını tesbit edip, kanıta dayalı müdahale programları ile eşleştirip ortaya çıkan sonuçları değerlendiren bir sistemdir. Bu sistem Amerika Birleşik Devletleri'nde düzinelerce cemiyette kullanıldı, ve problem davranışların azalmasında ve de ergenlerin pozitif davranışlar geliştirmesinde çok etkili sonuçlar alındığını ortaya koydu.

Fakat söyleşiye başlamadan önce bir an için şunu kafanızda canlandırmanızı isityorum: 16 yaşında, hamile, sürekli cinsel istismara maruz, madde bağımlısı, yarım okur-yazar, intihara eğilimli, bipolar bozukluk teşhisi konmuş, ve bebeğinin babası tarafından uyuşturucu karşılığı satılan bir genç kadınla çalışıyorsunuz. Tamam, tedavi planınız zihninizde şekillendi? Eğer önce “intihar eğilimine odaklaşmalıyım” diye düşünüyorsanız, fakat sonra da “pek de emin değilim”, diyorsanız öyleyse muhtemelen yalnız değilsiniz. Sosyal hizmet uzmanlarının ve servis sunucularının çoğu bireyler ya da ailelere böyle davranırlar. Ve bu genç kadının birçok problemleri var. Peki, bu müracaatçı ile 17 yıl önce çalışmaya başlamayı önerseydim, daha o doğmadan, daha o tecavüze uğramadan, ağrılarını uyuşturmak için uyuşturucuya başlamadan, ya da belki de babasını anımsatan kadın tüccarı erkek arkadaşına katlanmak zorunda kalmaktan duyduğu acıları dindirmek için uyuşturucuya başlamadan? Peki zaman ve parayı bu problemlerin oluşum aşamasında kullanmamızı önerseydim? Bu konuda benimle beraberseniz, yalnız değilsiniz.

2006'da the New Yorker Katherine Boo'nun “Swamp Nurse” (bataktaklık hemşiresi) adlı bir makalesini yayınladı (2006, Feb 6). Hikaye New Orleans'ın güneybatısına bir saat uzaklıkta, Louisiana'da geçiyor. O yer ki bebek ölümleri, cehalet oranları, ve çocuk sefaleti ülkenin en yüksek oranlarında olduğu bir bölge. Swamp Nurse başlığı düşük gelirli kadınlara hamileliklerinin başlangıcından doğurup bebekleri iki yaşına gelinceye kadar ev ziyaretleri yaparak onlarla çalışan bir grup hemşire için kullanılmaktaydı. Bu hemşirelerden beklenen bebek ölümlerinin, cehaletin, ve çocuk sefaletinin daha aşağı seviyelere çekilmesi, ve bu ailelerin ve genelde de cemiyetin sağlık, eğitim, ve ekonomik yönden gelişerek kendilerine yeter hale gelmelerini sağlamaları umulmaktaydı. A-ha. Bütün bunların hepsini ev ziyaretiyle olacak. Biliyorum. Ve en dikkate değer bölümü?

Yaptılar, az ya da çok. Nasıl? Onlar hemşire aile ortaklığı adlı on yıllık eski bir müdahale programının parçasıydılar (www.nursefamilypartnership.org/About/What-we-do). O hemşireler ebeveyn bakımı, sağlıklı beslenme, bakımlarından destekleyerek, sigara, alkol, ve madde kullanımına fırsat vermeyerek gerçekleştirdiler. Ebeveynlerle çalışarak onların sorumluluk ve bakım yeteneklerinin gelişmesine – ve 16 yaşındaki birinin çocuğuna sevildiğini hissettirmesinin o annenin sorumluluğu olduğunu anlamalarını sağladılar. Ve onlar o ebeveynlerin geleceklerini, gelecekteki hamileliklerini, eğitimlerini, ve işlerini de kapsayacak şekilde planlamalarını sağladılar. Bu program çalışıyor çünkü kesin davranışlar başkaları tarafından gösteriliyor ve destekleniyorlar. Bu müdahale programının özüdür. Ve Dr. Catalano'ya göre orada tonlarca etkili müdahale programları var. İşin püf noktası sizin toplumunuz için hangisinin doğru olduğunu bulmanızdır. Benjamin Franklin'in ünlü sözü :”küçük müdahale tamir masrafından kurtarır” Buradaki fikir, koruyucu-önleyici hizmetler için yapılan harcamalar büyük tedavi masraflarından kurtarır. Washington Eyalet Enstitüsü müdürü Steve Aos düzinelere müdahale programını analiz etti, ve programların çoğu 1/16 oranında dönüş sağladığını gördü, gene birçok programın yatırılan her 1 dolar için 3 – 4 dolar döndürdüğü sonucuna vardı. Ve hemşire aile ortaklığında harcanan her dolar 2.88 dolar döndürüyor. Steve ve arkadaşlarının hesaplarına göre her anne için 9100 dolar harcandığını ve hemşire aile ortaklığında 26 000 dolar kazanç sağlandığı sonucuna vardılar.

Şimdi bir dakikalığına bizim 16 yaşındaki madde bağımlısı, intihar eğilimli, hayat kadınına dönelim. Eğer o programa dahil edilseydi ya da ebeveyn-çocuk, duygusal, bilişsel, davranış ve etik beceri kazandıran bir seri programla özgür irade, geleceğe inanma, ve programdaki yarım düzine diğer pozitif gelişim fikirleriyle desteklenseydi bu genç kadın asla benim müracaatçım olmayacaktı.

Cemiyet seviyesinde bunun nasıl olduğu hakkında daha fazlasını öğrenmek için Dr. Richard Catalano ile konuştum. Kendisini kısaca Riko diye çağırmanı istedi. Riko the Bartley Dobb Professor for the Study and Prevention of Violence (şiddeti çalışma ve önleme profesörü) ve Washington Üniversitesi Sosyal Hizmet Okulu'nda Sosyal Gelişim Araştırma Grubu'nun yöneticisidir. 225'in üzerinde makale ve kitap bölümleri yazdı, çalışmaları uygulamacılar, kriminolojistler ve önleme alanındaki bilim adamları (prevention scientists) tarafından onaylandı.

Riko'ya Amerikan gençliğinin sürekli problemleri ve neden hala bu problemlerin üstesinden gelemediğimizi sordum. Kendisinin önleyici araştırmacılıkta tedavi araştırmacısı olduğu hakkında konuştu. Toplum (cemiyet) merkezli önleyici yaklaşımın avantajlarını konuştuk. Riko the Communities That Care (Bu program amerika genelinde fakir bölgelerde mahalli bazlı bir toplumla çalışma projesidir) önleme sistemini açıkladı, ve etkili yaklaşımın ergenlerin davranış problemlerini nasıl önlediğini ve çocuklarla gençlerin olumlu gelişimine nasıl önayaklık ettiğini anlattı.

Riko ile Temple Üniversitesi Sosyal Hizmet Okulu'nda söyleşi yaptım. Kendisi sosyal hizmet araştırmaları için konuşma serisine konuşmacı olarak davet edilmişti. Temple Sosyal Hizmet Okulu, ya da araştırma konferans serileri hakkında fazla bilgi için websitemizi www.temple.edu/ssa.org ziyaret ediniz.

Ve şimdi herhangi bir ekleme olmadan Communities that Care: Dr. Richard Catalano ile Söyleşi

Jonathan Singer: Riko, bugün burada bizimle olduğunuz ve konuştuğunuz için çok teşekkür ederim. Benim ilk sorum Amerika gençliğinin yüz yüze olduğu süreklilik arzeden problemler nelerdir ve neden hala biz bu problemlerin üstesinden gelemedik?

Richard Catalano: Cemiyetlerdeki gençlerimiz bugün birkaç sorunla karşı karşıyadırlar. Bunlar madde istismarı, genç zorbalığı, suç, ergen hamileliği, okuldan kaçma gibi şeyler, bunlar uzun zamandan beri süregelen sorunlar olduğundan değişmesi de zor olmaktadır. Bunlar üzerinde etkiye sahip bazı yeni yönelimler vardır, fakat bütün bunların ötesinde cemiyetlerimizde, özellikle bu zamanda ekonominin bozulması bu sorunları daha da kötüleştirdi.

Jonathan Singer: Bu tür problemleri neden tedavi yerine önlemeye yöneltiyorsunuz?

Richard Catalano: Kariyerime başladığımda araştırma ve program geliştirme her ikisinde de gerçekten tedavi ve iyileştirme yönünde dengelemeye çalışıyordum. Çalıştığım çocukların ve yetişkinlerin çoğunluğunda uyuşturucunun etkileri pekişmiş, sık sık okuldan kaçmalar, aileleriyle ciddi çatışmaları olan ve eğer yetişkinler ise bütün yeni jenerasyonu aynı yola yönlendiriyorlardı. Çalışmanın tedavinin yapılması, tedavi sonrası bakım ve sağaltımın eksiksiz olarak tamamlanması önemlidir. Problem şu ki çocukların kendilerinde, ailelerinde ve yaşitlarında çok fazla hasar oluşturmuş ve topluma da inanılmaz pahaya mal olmuştur. Biz hala keskin virajın altında ambulansla beklemekten daha iyi bir yol yok mu? diye düşünüyoruz. Çocuklar keskin viraja girerken yan yatmalarını engelleyecek bir korkuluk koyamaz mıyız? Ya da daha viraja gelmeden “ilerde tehlike var lütfen yavaşlayınız!” diye bir tabela koysaydık daha iyi olmaz mıydı? Hatta daha ileri giderek çocuklar daha direksiyonun başına geçmeden onlara iyi bir trafik eğitimi verirse, iyi bir sürücünün nelere dikkat etmesi gerektiğini, trafik işaretlerinin ne anlama geldiğini, ne tür tehlikelerin beklediğini vs. daha iyi olmaz mıydı? Ya da çocukların trafik kursuna katılıp yeterli teorik ve pratik eğitimi almadan sürücü ehliyeti alamazlar ve sürücü ehliyeti olmayanlar trafiğe çıkamazlar şeklinde yasal düzenlemeler yapmamız daha da iyi olmaz mıydı? Ya da sürücü belgesi için mezuniyet koşulu koyan yasal düzenlemeler yapsaydık, dolayısıyla çocuklar sürücü belgesini almadan daha iyi eğitime ve deneyime sahip olacaklarından öğreninceye kadar arabayla bir çok çılgınlıklar yapmalarının da önlenmiş olması daha iyi olmaz mıydı? Ya da en iyisi bu şeylerin hepsini birlikte yapsak – demiryolu bariyeri, işaret levhaları, uygulamalı eğitim, ve yasal düzenlemelerin hepsini aynı anda yapamaz mıyız? Bu önleyici yaklaşımı almakla çok ilgiliyim, uçurumun kıyısındaki çocukların uçurumdan aşağı düşmelerini önlemek, eğer yaparsanız, bunu yapmak oldukça ilginç bir kariyer olacaktır ve tedavi ve tedavi sonrası bakım yerini önlemeye bırakacaktır. Kariyerime başladığımda ve bu alana baktığımda, David Hawkins ve ben önleme için nelerin uygun olacağına dair bir kaç survey çalışması yaptık ve suçluluğu önleme ve madde kullanımını önleme konularına baktık, bunu yaptığımızda 70’lerin ortaları ile sonlarına doğruydu, ve elde ettiğimiz bulgu bir tane bile, hatta iyi kontrol edilmiş bir çalışma bile yoktu, bu önlemlerin bir tanesi bile çalışılmamıştı. Fakat şimdi, 30 yıl sonra, çok sayıda koruyucu önlemler test edilmekte ve

kontrollü çalışmalarla etkili sonuçların alındığını göstermektedir. Ve ebeveynlik ve bebeklik programından, erken çocukluk eğitimine kadar, ebeveyn eğitiminden ergenlikte çocuğun gelişimsel kanadına etkili programlarımız var, okullarda programlar, bunlara ek olarak toplumun kendisinde etkili programlarımız var. Önleme alanında gerçekten büyük güç değişimi oldu.

Jonathan Singer: Rico, henüz üstesinden gelemediğimiz ısrarcı problemlerin olduğunu, buna rağmen genç ve yetişkin nüfusun sorunlarında birçok etkili programların varlığından söz ettin. Bu nasıl mümkün olur ki işleyen (başarılı) programlara sahip olabiliyoruz ve hala bu problemlerin üstesinden gelemiyoruz?

Richard Catalano: Gerçekten iyi bir soru ve bence bu 21. yüzyılın sorusudur. Etkili modellik yaptığımız noktadayız, gelişime karşı yayıldılar. İki problem var, ya da bu problemin iki bölümü vardır. Birinci problem bu programların birçoğu araştırmaya çalışmalarında gösterildi ki onlar bizim tarafımızdan üniversitelerde geliştirilen programlardı, onları dikkatlice yürüttük, ve onları etkili bulduk ve genellikle birçoğumuz bunları bulmaktan ve dergilere makale olarak koymaktan ve dünyanın değişmesini ummaktan mutluluk duyuyoruz. Sonra her ne zaman birisi der ki, işte etkili program, onu nasıl alabilirim? Sonra yazara yazarlar ve derler ki, biz ilerledik ancak bu üç cilt defterimiz var eğer notlarımıza bakmak isterseniz, aslında uygulamayı denemek isteyebilirsiniz. Üniversiteler gerçekten toplum için kullanılabilir programların yaygınlaşmasına yönelik çalışmıyorlar. Bu programlarla yapılan önemli değişimin bir bölümünün etkili olabilmesi için gerçek insanlara ve gerçek cemiyetlere göre anlaşılabilir bir dilde hazırlanması gerekir, ki çeşitli sistemlerdeki sosyal hizmet uzmanları aslında bu tür müdahaleleri yapabilir. Ve son 15 yılda değişti bunları gözden geçirmeye başladığımızda, çalışmaların büyük çoğuluğu bu desteklere sahip değildi fakat şimdi bölge ve devlet kaynakları kanıt esaslı uygulamalar için mevcuttur, bu programlar için çok çok fazla sayıda bu programlar o klavuzları geliştiriyorlar, eğitim programları geniş yayılımlar için gereklidir. Son gözden geçirdiğimde 90 program etkili görünüyordu, bunlardan 40'ı eğitim ve teknik destek vermekteydi. Ve 10 yıl önce sadece 10 tanesi bunu yapıyordu. Bu gerçekten önemli bir değişimdir. İkinci bölümü bizler uygulamacı ve müracaatçılar olarak bu takıma katılmalıyız. Washington Eyaletinde uygulamacılar sürekli bize gelirler, ve biz alanda çalışmalarımızı (survey) yapar ve sorarız; bizim mezunlarımızdan istekleriniz ve beklentileriniz nedir? Her defasında bize gelir ve derler ki iki konuda daha iyi işler yapabilirsiniz; bir, öğrencilerinize kendi uygulamalarını geliştirmelerini, ve bunu yapıyorsak bile, açıkçası yeterli değil ve alan daha fazlasını istiyor (emek isteyen bir alandır), onlara daha çok kanıt esaslı uygulama öğretmek, ve ne nerede ve kiminle çalışır (nerede ve kime daha iyi uygulanır) ve bu tür şeyler çünkü bu tür şeyleri gerçekten daha çok bilmek istiyoruz. Alan onu yönlendiriyor. Fakat sanırım süreklilik arzeden sorunlarda cemiyetten insanlar, müracaatçılar bunları aynı şiddetle istemedikleri sürece değişimi gerçekleştiremeyeceğiz. Özel bir hikaye anlatacağım, iki buçuk yıl önce prostat kanseri oldum; prostat kanseri teşhisi koydular. Kanser ne olduğuna ilişkin herşeyi öğrenmek istiyordum, ne tür tedaviler var, uzun zamanda sonuçları ne olur, farklı tedavinin ne gibi komplikasyonları olur. Öyle ki müracaatçı olarak, araştırma literatürünün içine sokularak, belki de birçok insanın yaptığından daha iyi yerde olmama rağmen, öte yandan, araştırmacı değil, herhangi bir müracaatçı olarak

web sitelerinde alandaki bu bilgilere ulaşabilirdim. Okulunuzdan biri bu programı biz yapıyoruz dediğinde aynı yerde olabilirdik; biz sanıyoruz ki ebeveynler demeliler ki, iyi, neden, etkisini göstermiş olmalı mıydı? Eğer o kişi tökezlerse, derler ki, şey, gerçekten o programı yapmak isemiyoruz, biz daha etkili birşey yapmak istiyoruz. Ya da eğer deseler ki, evet, etkilidir, sonra siz bunu kanıtlayabilir misiniz (örnekleye bilir misiniz)? Bu örnekleme kontrollü bir öğretimle mi yapıldı yoksa Jimmy ve Mary bu programı yaptılar ve sevdiler ya da sevmediler. Öyleyse çocuklarımızı büyütmemize yardımcı olmakla sorumlu olan insanlara bu soruları sormalıyız ve bu ceapları almalıyız.

Jonathan Singer: Müracaatçı olarak kendi deneyiminiz hakkında konuştunuz ve ebeveynler ve müracaatçıların bu bilgileri bulma ve biz sunuculardan talep etdebilme ihtiyaçlarının olduğuna dair konuştunuz. Bunu duyduğumda bireyleri düşündüm, fakat uzmanlık alanınızda cemiyet bazlı yaklaşımla önlemeye yönelik araştırma yapıyorsunuz. Cemiyet merkezli önleme yaklaşımını neden önemli bulduğunuzu merak ediyorum. Biraz bu konuda konuşur muydunuz?

Richard Catalano: Diğer harika bir soru. Bunu yapmak için en az iki sebep var. Birinci sebep bütün cemiyetler farklıdır. Cemiyetler bunu size söyleyecektir, uygulamacı olarak, oo, biz diğer yerlerden farklıyız, Batı Philadelphia North End'den farklıdır ve ikisi arasındaki cemiyetler farklı olduklarını söyleyecekler ve gerçekten farklılar. Öyleyse tek beden bütün cemiyetlere uymayacaktır ve gerçekten bunun farkına varmamız çok önemlidir. Öte yandan, toplumdaki bütün kayakları harekete geçirmeliyiz, ki yapabiliriz, en azından önlemede, önleme kaynakları ve programlama birçok sektöre dağılmıştır, kriminal yargı, eğitim, sosyal ve sağlık hizmetleri ve birçok diğer alanlar. Uygulayıcılarla müracaatçıların birlikte çalışmasını sağlayabilirsek etkili önlem için ihtiyaç duyduğumuz şeyi elde etmiş olacağız. İki şeyin yerel seviyede tamamlanması gerekiyor çünkü bu tür problemleri farklı bölgelerde saptayabiliriz, aynı problemler her bir alanda farklı saptanabilir ya da farklılıklar gösterebilir. Bunun anlamı her farklı yerel alan için farklı program seçenekleri gereklidir. En iyi destekçiler yerel cemiyet üyeleri, yerel servis sunucuları kendi yerel insanları için kendilerinin seçtikleri etkili programların işe yarayacağından emin olabilirler. Kendi insanların neye tepki verdiklerini en iyi onlar bilirler. Batı Philadelphia'daki bir mahalle Kuzey Philadelphia'daki bir mahalleden farklı bir program seçebilir, her iki cemiyette de benzer problemler olması hesabı ile bazı şeyleri aynı seçseler bile gene de farklılıklar olacaktır ve kültürel ve ekonomik farklılıklar nedeniyle farklı programları gerekli kılabilir.

Jonathan Singer: Cemiyetler hakkında düşünürken program seçimi, önleme programları, ve bunları cemiyetlerin spesifik ihtiyaçları için biçimlendirmek beni gerçekten yerel araştırmalara ihtiyaç olduğu hakkında düşündürdü. Sadece bir çeşit yerel araştırma ve bu bölgede ne kadar iyi çalıştığını değil, fakat gerçekten bölgede ve bölge için geliştirilen programlar başka bir bölgede ya da ülkenin herhangi bir yerinde çalışabilir de çalışmayabilir de.

Richard Catalano: Mahalle bazlı araştırma yapmak iki sonucu bakımından gerçekten çok önemlidir. Bir, değerlendirme gereklilikleri bakımından çünkü farklı bölgeler için ne tür programların önemli olduğunu anlamamıza yardımcı olacağı gibi programların

uygulanmasından ortaya çıkan sonuçlar da programlar kadar önemlidir. Açık olan şeylerden biri önleme araştırmalarının etkileyciliğinde müdahale samimiyetinin sonuçların alınmasında gerçekten önemini öğrendik. Eğer dersiniz ki işte beş bölümlük program ve içinde bu on şey var ve ben, uygulamacı olarak diyeceğim ki, şey, sadece iki seansını seçmek istiyorum çünkü benim insanların 5 seanslık programa geleceklerini sanmıyorum ve sadece on şeyden 6'sını yapmak istiyorum çünkü onların yapması daha kolaydır ya da her ne ise. O programlar etkili olmayacağına benziyor. Dolayısıyla sadece programların sonuçlarını değil, fakat ulaşmaları gerektiği yere ulaşıp ulaşmadığını da araştırmamız gerekiyor. Şimdi farklı kültürel gruplar için adaptasyonlar var, fakat birincil olarak, ve bu programların çoğunluğu çoklu kültürel guruplarda test edilmektedir, fakat öncelikle adaptasyona dahil edilen insnaları programın karşısına nasıl getirecektiniz? Öyleyse, insanları nasıl dahil edeceğiniz gerçekten çok çok önemlidir ve farklı mahallelerde (bölgelerde), farklı kültürel guruplarda ve farklı ekonomik guruplarda çok farklıdır. Düşük gelirli insanlar bölgenin dışına çılmakta zorlanırlar, belki de onları büronuza çağırarak yerine müdahale etmeniz gerekir. Bir alan bu. Öteki ise insnaların uygun bir şekilde değişmesi için, sahip olduğunuz fikrin onlar için anlamlı olması, sonunda onlara uygun bir yöntemle iletişim kurmalısınız ve bunun sonucunda diyebilmeliler ki “evet bu bana uygun, bunu yapabilirim.” Bildiğimiz gibi, bizim uygulama cemiyetimiz insanların zihinlerindeki (“Aha! Bu benim için önemlidir. Bu değişikliği ailemde yapmalıyım. Bu değişimi toplumumda yapmalıyım”) bilmede çok iyidir. Ve bu argümanlar farklı bölgelerde oldukça farklılıklar gösterebilir. Onların her ikisi de adaptasyon aşamasında gerklidir, fakat diğer yandan, programın kendisi değişimi gerçekleştirecekse gerçekten olduğu gibi ve sadakatle verilmesi gerekmektedir.

Jonathan Singer: Cemiyetlerin ihtiyaçları ve ulaşılabilir programların çeşitliliği ve önlemin başarılı olması için cemiyet bazlı yaklaşımla bütün parçaların birleştirilebileceği hakkında konuşuyorsunuz, bu biraz aşırı yüklenme görünüyor, şöyle ki bulmacada çok fazla parça var. Siz önleme sistemi geliştirdiniz Communities That Care diye adlandırıldı. Merak ediyorum, bunun ne olduğu ve bu parçaları birleştirmede cemiyetlere nasıl yardımcı olacaktır, biraz bunun hakkında konuşur musunuz?

Richard Catalano: Harika. Bu işe başladığımda soru ‘önleme çalışır mı’ idi. Bugün soru bu değil çünkü etkili teşebbüsler var. Şimdi soru şudur; ‘en iyi önleme girişimi nedir’ ya da ‘benim cemiyetimin ihtiyaçlarını tesbit edecek en iyi önleme girişimi hangisidir?’ Onların hepsini yapmamız gerekmiyor ve bütün tahminlerimizin bire bir doğrulanması da gerekmiyor, belirlememiz gereken cemiyetimizin en çok istediği, cemiyetimiz tarafından en çok desteklenen ihtiyaçlar ve tesbitlere yönelmeliyiz. Yaptığımız önemli şeylerden biri birkaç önleme programı geliştirdikten sonra dendi ki, daha fazla önleme programı geliştirmeye ihtiyacımız olup olmadığını bilmiyoruz, ihtiyacımız olan şeyi, işletim sistemini geliştirdik, cemiyet için bunu yaparsanız onların ihtiyaçları olan doğru programı seçebilirsiniz. Eğer Seattle’de yaşıyorsanız, Windows’u işletim sistemi olarak düşününüz, dersiniz ki Windowsun benim için yapacakları, birkaç ofis işleri yapmama yardım eder. Word (kelime işlem programı)’ü almama sağlar çünkü rapor ve yazışmalar için kullanırım ve PowerPoint’i almama yardım eder çünkü sunular yaparım. Gruptaki yöneticilerimin Exel almaya ihtiyaçları var, böylece Windows onun ihtiyaç duduğu programları sunuyor. İşte cemiyetlerle yapmamız gereken şey budur. Cemiyetlerin ihtiyaçları ile örtüşen

uygulama paketlerini içeren bir işletim sistemine ihtiyaçları var. Communities That Care'in ne yaptığına gellince, bir yıllık süreçler halinde doğru gruplardaki insanları cemiyete bir araya getirmeye yardımcı olur. Önlemenin genelinde şimdi çok farklı yaklaşımlar var cemiyet gelişimi, cemiyet organizasyonu, bizim yaklaşımımız gerçekten belediye başkanı gibi finansal kaynakları elinde bulunduran, polis şefi, okul yöneticileri ve sosyal hizmet yöneticileri gibi cemiyette cemiyetin kaynaklarına sahip bu liderleri devreye sokarak ve aynı zamanda bu insnları toplumun tabanından insanlarla (onlar ki bu toplumda doğup büyümüş ve toplumda saygın yere sahipler) bağlantılandırıyoruz böylece hem kaynaklara sahip oluyoruz ve bu kaynakları cemiyeti iyi tanıyan, neyin ne şekilde bu cemiyette kabul görebileceğini bilen insanlarla bir araya getiriyoruz. Anahtar rolündeki liderler usulüne uygun olarak, bunu yapacağız, bunu istiyor musunuz, diyebilmeleri için her iki grup insanları da eğitip deneyim kazandırmak istiyoruz, ve bunu yaptığınızda doğru bireyleri cemiyet takımının içine çekersiniz, güçlü uygulayıcılar cemiyetlerinde değişimi gerçekleştirebilecekler. Ve size planla geldiğimizde, bunu yapmayı isteyip istemediğinizi bulacaksınız. Liderlere açık seçenekler sunuyoruz ve büyük çoğunluğu yaptığımız önerileri kabul ediyorlar. Böylece liderleri eğittik, ihtiyaçları değerlendirmeleri ya da cemiyetlerinde çocukları için risk ve koruyucu faktörleri değerlendirmeleri için cemiyet heyetini eğittik. 6ncı, 8nci, 10uncu, ve 12nci sınıflarla bir araştırma yaparak, cemiyetimizde en çok yükseltelen risk faktörlerinin neler olduğunu, en fazla bastırılan koruyucu faktörlerin neler olduğunu göstermek için harika taslaklar geliştirdik. Sonra o cemiyet takımlarının eşleşmelerine yardım ettik, her şeyden önce onların kendi eşleştirme sürecinde, önem derecelerine göre eşleştirildiler. Hangisine yönelmek istediklerini kararlaştıracaklar. Sonra Communities That Care'de "Önleme Stratejileri Klavuzu" diye adlandırdığımız klavuzumuz var ve bu klavuz aslında cemiyetin risk faktörüne farklı yaklaşımlar serisiyle o risk faktörüne yönelinebileceğini gösterir. Mesela, okulumuzun müfredatında ebeveyn eğitimi olabilir, ya da cemiyet politikasında değişiklik olabilir, ve sonra eğer belli genel yaklaşımı seçerlerse, aslında iyi eğitim ve teknik destek altında sonuçları gösteren programların bir listesi var, öyleyse değişik tip programları irdeleyebilir ve diyebilirler ki bu benim cemiyetime uyar, şunun benim cemiyetime uygun olacağını sanmıyorum, sanırım şunu yapabiliriz. Sonra onların planlarını uygulamalarını kolaylaştırmak için, belirli girişim için eğitime başlarız, ve bu yeni cemiyet programını okullarda, sosyal hizmet kurumları ve bunların tesislerinde uygulanmasında onlarla çalışırız. Kullanıcılarla ihtiyaç değerlendirmelerini yaptığımızdan beri, iki yılda bir araştırma yapmalarını da önerdik böylece ne kadar iyi yaptıklarını görebilirler ve eğer risklerinde ve koruyucu faktörlerinde değişiklik yaptysalar önem derecesine göre sonuçlarını görebilirler, aynı şekikde programları için güvenilirlik değerlendirmesi var çünkü bazı sebeplerden değişimi göremeyebilirsiniz ya da programı doğru yönde yapmıyor olabiliriz. Başka bir sebebi, biz cemiyetimizdeki beşinci sınıf öğrencilerinin 300 ebeveyninin tamamını araştırmak istiyoruz ve sadece 20sine ulaşabildik. Öyleyse doyum sorunu da var böylece cemiyetlerin doyum ve uygunluk durumlarının her ikisinin de takip edilerek uzun vadede bu etkilerin cemiyet üzerindeki sonuçlarını görmelerine yardım ediyoruz. Communities That Care, bir çeşit ortamı (havayı) dengeleme sürecidir çünkü daima yeniden değerlendiriyorsunuz böylece yeni ihtiyaç ya da yeni riskler çıkageliyor mu? Riskleri azaltmak için aynı alanlarda çalıştığınız gibi, diğer alanlar öncelik kazanabilir çünkü halihazırda bazı alanlara yönelmişsiniz. Böylece her iki üç yıl içinde diğer plan döngüsüne girersiniz.

Richard Catalano: Bildiğiniz gibi Washington, Oregon, Utah, Kansas, Illinois, Maine, ve Colorado (olmak üzere) 7 eyalette 24 cemiyette randomize denemelerle çalışmalar yaptık ve bu çalışmalardan elde ettiğimiz sonuçlara göre teorimiz değişti. Cemiyetlere eğitim ve teknik destek verirseniz, cemiyet seviyesinde bir çok şey olacak. Herşeyden önce bizim cemiyet bazlı önleme yaklaşımına adapte olacaklar, ve sadece takımları ya da öteki bireyleri kastetmiyorum fakat cemiyette çok sayıda farklı insanlara nelerin olduğunu sorabiliriz. Gerçekten bunun olduğunu kanıtladık. İkincisi sadece bu yaklaşıma adapte olmayıp eğer biz eğitirsek, aslında daha çok işbirliği yapıyorlar. İç vasıtlarda çok fazla işbirliği var, liderler ve önleme programcıları arasında en alt seviyede, liderler katılarak ve sürecin gidişi hakkında bilgilendirerek bu işbirliğini yapıyorlar. Gerçekten çok işbirliği var, sektörler arası işbirliği oluyor. Eğer o iki şey olabiliyorsa üçüncü şey olabileceğini düşünüyoruz, çünkü bu bir kanıt bazlı yaklaşımdır, cemiyetimizde daha fazla kanıt bazlı yaklaşım programları olması gerektiğini düşünüyoruz ve tabi ki vardır. Ve sadece kanıt bazlı programlar değil, herkes şimdi onu seçiyor, fakat kanıt bazlı uygulama müdahale amacına en uygun şekilde ulaştırır. Ve bunu çok ilginç bir yolla yapıyoruz. Cemiyet komisyonu bu programları seçer ve uygulamaları için bireyleri eğitir, cemiyet komisyon üyeleri uygulayıcıların programı uygulamalarını gözlemekten sorumludur, onlar küçük uygunluk ölçeğine sahipler, aynı şekilde uygulayıcılar da böyle bir ölçeğe sahipler ancak onlar bunlar bizim yapmamız gereken şeyler demek için ona sahipler ve diğerleri bak doğru yoldan yapıyorlar harika değil mi demek için. Uygulayıcılar geri bildirim de sağlarlar. Böylece yüksek güvenirik de alıyoruz. Programı uyguladıktan bir - iki yıl sonra ihtiyaçların ve risk faktörlerinin ve koruma faktörlerinin değişmesini bekliyoruz. Aslında bu denemelerimizde bunun kanıtlarını gördük. Ve üç-dört yıl sonra, çalışma alanlarımızdaki cemiyetlerde madde kullanımı ve çocuk suçluluğunda davranış değişikliklerinin sonuçlarını bekliyoruz.

Jonathan Singer: Rico, Bizimle Communities that Care hakkında konuşmaya zaman ayırdığın için çok teşekkür ederim.

Richard Catalano: Teşekkürler, podkast yapmak harikaydı. Teşekkürler, Jonathan.

— Son —

Çeviren : Imdat Artan (SHU)

imdat@psikososyalhizmet.com

References and Resources

Boo, K. (2006, Feb 6). Swamp nurse. New Yorker.

Catalano, R. F. et al. (1999). Defining Positive Youth Development Constructs. Retrieved from <http://aspe.hhs.gov/hsp/positiveyouthdev99/chapter2.htm>.

Hawkins J.D., Brown E.C., Oesterle S., Arthur MW., Abbott R.D., Catalano, R.F. (2008).

Early effects of Communities That Care on targeted risks and initiation of delinquent behavior and substance use. *Journal of Adolescent Health*, 43, 15-22. [[pdf](#)]

Hawkins, J. D., Oesterle, S., Brown, E. C., Arthur, M. W., Abbot, R. D., Fagan, A. A., & Catalano, R. F. (2009). Results of a type 2 translational research trial to prevent adolescent drug use and delinquency: A test of Communities That Care. *Archives of Pediatric and Adolescent Medicine*, 163(9), 789-798. [[pdf](#)]

Websites

Communities That Care [<http://ncadi.samhsa.gov/features/ctc/resources.aspx>]

Social Development Research Group [<http://www.sdrp.org/>]